

ше. И като сполучи най-послѣ да стѫпи по-наздраво застанѫ на брѣгътъ, но като рече да са обирне къмъ настъ на срѣщѫ, измокренътъ му обувки ся хлѣзнажж и той еще веднъж бухнѫ въ водата; но тозъ путь по-лесно ся отърва. Не бѣ възможно да ся стърпимъ да са не смѣемъ; а най-вече г-жа Маргарита, която, както ми са струва, другъ путь не е присѫтствуvalа на таквъзъ сценѣ, като забрави обыкновеніетъ си важностъ, гората екиж отъ пейнайтъ высокъ смѣхъ и ражкоплесканія.

Браво! браво! выкаше, г. Бевлане! прѣкрасно! чудесно! твърдѣ живописно! Салваторъ Роза!

Най-послѣ г. Бевланъ ся въсправи и като стѫпи на здраво той ся обирна и рассказваше нѣщо на господжите, но отъ еченїето на скокътъ въй му не доземахмы що казваше; а само отъ живитѣ му съ ражцѣ расправы и отъ безвкуснайтъ му смѣхъ разбирахмы че ни расправяше злочестинътъ си какъ станда.

— Тъй, господине, тъй, отговаряше Маргарита и съдуваше неумолимо да ся смѣе съ гласъ, като всяка жена: Хубава сполука! хубава сполука! честита ви.

А когато ся умѣди и зе пакъ обыкновеніетъ си серіозность, попыта ма какъ да избавимъ ютъножжетъ си ладій, която бѣше най-добрѣтъ отъ флотата ни. Азъ са обѣщахъ на утрешниятъ денъ да доведѫ работница и да настоиѫ да ся